

iv) a fenti kérdésekre adott válaszok különböznek-e az Indiából származó export tekintetében a Pakisztánival szemben, tekintettel:

- a) a WTO DSB előtt folytatott eljárásra és/vagy
- b) az 1664/2001, 160/2002 és 696/2002 rendeletekben található bizottsági megállapításokra?

v) a fenti kérdésekre adott válaszokra figyelemmel:

- a) vissza kell-e fizetnie egy nemzeti vámhivatalnak az általa a 2398/97 rendelet alapján beszédett dömpingellenes vámokat vagy azok egy részét; és
- b) ha igen, kinek és milyen feltételek mellett kell a fizetést teljesítenie?

⁽¹⁾ HL L 332., 1997.12.4., 1. o.

⁽²⁾ HL L 56., 1996.3.6., 1. o.

⁽³⁾ HL L 219., 2001.8.14., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 26., 2002.1.30., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 109., 2002.4.25., 1. o.

A Verwaltungsgericht Köln 2004. június 30-i végzésével az mdm Versandservice GmbH kontra Németországi Szövetségi Köztársaság ügyben, perbehívott: Deutsche Post AG, benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-352/04. sz. ügy)

(2004/C 262/32)

A Verwaltungsgericht Köln (Németországi Szövetségi Köztársaság) 2004. június 30-i végzésével, amely 2004. augusztus 16-án érkezett a Bíróság Hivatalához, az mdm Versandservice GmbH kontra Németországi Szövetségi Köztársaság ügyben, perbehívott: Deutsche Post AG, előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Verwaltungsgericht Köln a következő kérdéstről kéri a Bíróság döntését:

Úgy értelmezendő-e az EK 47. cikk (2) bekezdése az EK 95. cikkel, a 2002/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ által módosított 97/67/EK parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ 12. cikkének ötödik francia bekezdésével és ezen irányelv 7. cikk (1) bekezdésével összefüggésben, hogy abban az esetben, ha egy egyetemes szolgáltató külön díjakat alkalmaz olyan vállalati ügyfelekkel szemben, akik előzetesen szétosztott postai küldeményeket helyeznek el a postai hálózatban a szállítási lánc olyan pontjain, amelyek nem hozzáférési pontok, akkor a szolgáltató köteles ezeket a díjakat olyan vállalatok vonatkozásában

is alkalmazni, amelyek postai küldeményeket gyűjtenek össze a feladóktól és azokat előzetes feldolgozás után ugyanazon a hozzáférési ponton, és ugyanolyan feltételekkel helyezik el a postai hálózatban, mint a vállalati ügyfelek, és hogy ezt a szolgáltató nem tagadhatja meg arra hivatkozással, hogy egyetemes szolgáltatást kell biztosítania?

⁽¹⁾ HL L 176., 21. o.

⁽²⁾ HL L 15., 1998.1.21., 14. o.

A Bundesfinanzhof 2004. július 22-i végzésével a Nowaco Germany GmbH kontra Hauptzollamt Hamburg-Jonas ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-353/04. sz. ügy)

(2004/C 262/33)

A Bundesfinanzhof (Németország) 2004. július 22-i végzésével, amely 2004. augusztus 16-án érkezett a Bíróság hivatalához, a Nowaco Germany GmbH kontra Hauptzollamt Hamburg-Jonas ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Bundesfinanzhof a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1) Alkalmazható-e a baromfira vonatkozó egyes forgalmazási előírásokról szóló 1906/90/EGK rendelet végrehajtása részletes szabályainak bevezetéséről szóló, 1991. június 5-i 1538/91/EGK bizottsági rendelet ⁽¹⁾ olyan áru kereskedelemben szokásos minőségére, amelyre export-visszatérítést igényelnek?

2) Amennyiben az 1) kérdésre adott válasz igenlő:

a) Alkalmazni kell-e a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 70. cikkét annak megállapítására, hogy egy áru, amelyre export-visszatérítést igényelnek, rendelkezik-e a kereskedelemben szokásos minőséggel?

b) Akkor is alkalmazandó-e a 2913/92/EGK tanácsi rendelet 70. cikke (1) bekezdésének első mondatában foglalt minőségfikció, ha az áruból csupán egy, véletlenszerűen kiválasztott mintát vizsgáltak meg, jóllehet az idevágó közösségi jogi előírások az áruhíbat meghatározott mennyiségű áru bizonyos arányára nézve engedik meg, és e tűréshatár betartásának megállapíthatósága érdekében tételeken meghatározzák a kötelezően vételezendő minták legalacsonyabb számát?

3) Amennyiben a 2) a) és a 2) b) kérdésre adott válasz is igenlő:

Mi az előbbieken említett minőségfikció alkalmazhatósági köre, amennyiben az egységesként bejelentett exportszállítmányból több mintát vételeztek, és azok egy része rendelkezett a kereskedelemben szokásos minőséggel, más rész azonban nem?

(¹) HL L 143., 11. o.

(²) HL L 302., 1. o.

A Tribunale di Teramo 2004. július 31-i végzésével a Palazese Christian ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-359/04. sz. ügy)

(2004/C 262/34)

A Tribunale di Teramo 2004. július 31-i végzésével, amely 2004. augusztus 18-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a Palazese Christian elleni ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Tribunale di Teramo a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

Az EK-Szerződés 43. cikkének (1) bekezdését és 49. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a tagállamok bizonyos ideig (6–12 évre terjedő időszakra) eltérhetnek az Európai Unión belüli szabad letelepedés valamint szabad szolgáltatásnyújtás elvétől úgy, hogy

1. egyes személyeknek 6–12 évre szóló koncessziót nyújtanak meghatározott szolgáltatásnyújtási tevékenységre olyan jogi szabályozás alapján, amely bizonyos (nem olasz) pályázókat kizárt a pályázatából;
2. módosítják az adott jogi szabályozást, miután később észrevették, hogy az nem egyeztethető össze az EK-Szerződés 43. és 49. cikkében kimondott elvekkel azért, hogy lehetővé tegyék a jövőben azon személyek részvételét is, akik ki voltak zárva;
3. nem vonják vissza a korábbi, a szabad letelepedés és szabad szolgáltatásnyújtás elvét sértő szabályozás alapján kibocsátott koncessziókat, és nem írnak ki az új, fenti alapelvekkel összeegyeztethető szabályozásnak megfelelő új pályázatot;
4. továbbra is büntetőeljárást indítanak ugyanakkor azokkal szemben, akik üzleti kapcsolatban állnak azon személyekkel,

akik e tevékenység folytatására a származási tagállamban jogosultak, ám a versenyből éppen a korábbi, ám később hatályon kívül helyezett jogszabályi rendelkezések korlátozásai miatt ki lettek zárva?

A Tribunale di Teramo 2004. július 31-i Sorricchio Angelo ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-360/04. sz. ügy)

(2004/C 262/35)

A Tribunale di Teramo 2004. július 31-i végzésével, amely 2004. augusztus 18-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a Sorricchio Angelo ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Tribunale di Teramo a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

Az EK-Szerződés 43. cikkének (1) bekezdését és 49. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a tagállamok bizonyos ideig (6–12 évre terjedő időszakra) eltérhetnek az Európai Unión belüli szabad letelepedés valamint szabad szolgáltatásnyújtás elvétől úgy, hogy

1. egyes személyeknek 6–12 évre szóló koncessziót nyújtanak meghatározott szolgáltatásnyújtási tevékenységre olyan jogi szabályozás alapján, amely bizonyos (nem olasz) pályázókat kizárt a pályázatából;
2. módosítják az adott jogi szabályozást, miután később észrevették, hogy az nem egyeztethető össze az EK-Szerződés 43. és 49. cikkében kimondott elvekkel azért, hogy lehetővé tegyék a jövőben azon személyek részvételét is, akik ki voltak zárva;
3. nem vonják vissza a korábbi, a szabad letelepedés és szabad szolgáltatásnyújtás elvét sértő szabályozás alapján kibocsátott koncessziókat, és nem írnak ki az új, fenti alapelvekkel összeegyeztethető szabályozásnak megfelelő új pályázatot;
4. továbbra is büntetőeljárást indítanak ugyanakkor azokkal szemben, akik üzleti kapcsolatban állnak azon személyekkel,